

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010301
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1614010301.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného H. G., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného H. G. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/68/2014 zo dňa 25.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.09.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 44 Tr. zák. sa u obžalovaného H. G., nar. XX.XX.XXXX v T.

u p ú ť a

od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.03.2014 sp. zn. 0T/56/2014, právoplatným dňa 03.04.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.09.2015 sp. zn. 0T/56/2014, právoplatným dňa 13.10.2015.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/68/2014 zo dňa 25.11.2015 bol obžalovaný H. G. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.08.2012 v čase o 20.15 hod. v obci E. A. vnikol na dvor rodinného domu č. XXX, ktorý je vo vlastníctve poškodenej O. E. E., avšak s jej dovoľením ho obýva poškodená R. T., tým spôsobom, že prekonal riadne uzamknutú plechovú bránu, následne prešiel k vchodovým dverám do domu, ktoré poškodená R. T. hneď potom, ako ho uvidela, uzamkla, na tieto začal búchať a kopať do nich, pričom poškodenej hrozil ich rozbitím, poškodená dvere zo strachu otvorila, keďže už predtým sa jej telefonicky vyhrážal fyzickým násilím, potom obvinený vstúpil do domu, ktorý začal prehľadávať, pričom prešiel všetky miestnosti v dome, pootváral všetky skrine a perináky, prehľadal aj garáž, potom pristúpil k poškodenej R. T., ktorá ho opakovane žiadala, aby z domu odišiel, tejto sa začal vyhrážať, že jej nafacká, ak mu nepovie, kde je jej priateľ, načo mu povedala, aby to skúsil, po čom obvinený z domu odišiel.

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanému skúšobnú dobu na dobu dva roky. Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na

§ 42 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 700,- Eur, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu tri roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o peňažnom treste vo výške 700,- Eur a výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere tri roky v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/56/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatný dňa 03.04.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. V dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, nakoľko má za to, že skutok tak, ako je kladený obžalovanému za vinu sa nestal tak, ako je uvedený v obžalobe, t.j. nie je trestným činom a súd na podklade vykonaného dokazovania tak dospel k nesprávnym skutkovým záverom a vec nesprávne právne posúdil. Celý skutok je založený na údajnej poškodenej R. T. proti tvrdeniu obžalovaného. Súd sa v napadnutom rozsudku jednoducho prichýlil na stranu poškodenej, nerešpektoval základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. Výpoveď poškodenej je podporená len výpoveďou jej priateľa, ktorý je osobou nerešpektujúcou zákon, ktorý sa v uvedenej nehnuteľnosti skrýval, keďže bol na neho vydaný príkaz na zatknutie. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil ak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a má za to, že skutok v danom prípade nie je trestným činom. Poukázal na to, že stupeň protispoločenského konania nie je žiaden. Existujú tu dve skupiny dôkazov, dve skupiny svedkov, ktorí si riešili medzi sebou svoje problémy, navzájom sa poznali, prostredie, v ktorom skutok prebiehal bol známy aj obžalovanému, pretože ich často navštevoval. Obhajca spochybnil výpoveď svedkyne T. v tom smere, že mala v snahe konanie obžalovaného nadhodnotiť. Navrhol preto obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých výrokoch.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na základe odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v časti výroku o treste nie je správny a zákonný, odvolanie obžalovaného je v tejto časti dôvodné.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák., súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tej časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Okresný súd v napadnutom rozsudku na základe vykonaného dokazovania správne ustálil, že obžalovaný sa dopustil konania opísaného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, čo vyplynulo nie len z výpovede svedkyne R. T., ale aj ďalších svedkov, a to E. E. a nepriamo aj z výpovede svedkov W. H. a I. H., ako i z listinných dôkazov. Rovnako tak správne okresný súd ustálil, že týmto konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal hrozbou bezprostredného násillia.

Iná situácia je v súvislosti s rozhodnutím okresného súdu o uložení trestu obžalovanému H. G.. Okresný súd v tejto časti pochybil a porušil Trestný zákon, a to z nasledovných dôvodov:

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§42 ods. 1 Tr. zák.) Uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 Tr. zák. predpokladá, že súd v jednom trestnom konaní rozhoduje o viacerých trestných činoch, ktorých sa páchatel' dopustil jedným alebo viacerými skutkami. Inak povedané, súhrnný trest sa ukladá v situácii, ak sa páchatel' dopustil viacerých trestných činov a mal sa ukladať trest úhrnný, avšak v čase vyhlasovania odsudzujúceho rozsudku za jeden alebo viacej takýchto trestných činov, sa o niektorom z nich alebo niektorých z nich „ešte nevedelo“. Základnou podmienkou (podmienkou zbiehajúcej sa trestnej činnosti) je pritom, že všetky tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za niektorú zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

V zmysle vyššie uvedeného, okresný súd síce správne konštatoval zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo vzťahu k trestnej činnosti obžalovaného, pre ktorú bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 0T/56/2014, nakoľko prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I. Okresný súd však evidentne vychádzal pri ukladaní súhrnného trestu len z výpisu registra trestov obžalovaného a nepripojil si pred vyhlásením napadnutého rozsudku spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014, v dôsledku čoho bol uložený súhrnný trest uložený v rozpore s trestným zákonom.

Krajský súd toto pochybenie okresného súdu napravil v odvolacom konaní a zo spisového materiálu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 zistil, že obžalovaný H. G. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatným dňa 03.04.2014 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 700,- Eur, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu tri roky. Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 zo dňa 11.09.2015, právoplatným dňa 13.10.2015 bol podľa § 432 ods. 2 Tr. por. odsúdenému H. G. nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného vyplýva, že v čase ukladaní súhrnného trestu napadnutým rozsudkom vo vzťahu k vyššie uvedenému odsúdeniu bol obžalovanému právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a teda už nie trest peňažný.

Nakoľko teda obžalovanému bol predchádzajúcim rozsudkom v spojení s hore citovaným uznesením uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a odvolanie podal len obžalovaný a nie aj prokurátor, nebolo možné na základe odvolania obžalovaného uložiť mu prísnejší súhrnný trest, než ako mu bol uložený okresným súdom v napadnutom rozsudku, teda súhrnný nepodmienečný. Ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. por. totiž jasne ustanovuje, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Uvedené pochybenie okresného súdu s poukazom na citované ustanovenie mohol napraviť krajský súd jediným spôsobom, a to aplikáciou ustanovenia § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, keďže s poukazom na výmeru trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému už ukladaný pre zbiehajúcu sa trestnú činnosť, charakter predmetnej trestnej činnosti, postoj obžalovaného, je tento trest postačujúci pre ochranu spoločnosti ako aj na nápravu páchatel'a. Treba pripomenúť, že upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. nemá za následok fikciu neodsúdenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a chyby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.